

METSÄSTYSSEURA NAAKIJAT ry
- 30 VUOTTA RIISTAPOLUILLA.

Tapani Postila

Metsästysseura Naakijat ry:n historiikki

1973 – 1997

1998 – 2003

METSÄSTYSSEURA NAAKIJAT – 30 VUOTTA RIISTAPOLUILLA

1. JOHDANTO	s.2
1.1. Lähtölaukaukset metsästysseura Naakijoille	s.2
1.2. Naakijat tänään	s.3
2. RIISTANHOITAJA JA PYYTÄJÄ	s.4
2.1. Hirvipeijaiset pyyntikauden huipennus	s.4
2.2. Lintujen ja jänisten pyyntiä	s.4
2.3. Pienpedot riistakantojen uhkana	s.5
2.4. Riistanhoitoa nuolukivistä telkänpönttöihin	s.6
3. YHTENÄISYYS JA TALKOOHENKI KULMAKIVINÄ	s.7
3.1. Ampumarata talkootyön voimannäyttö	s.7
3.2. Tievatuvasta seuran toimintakeskus	s.8
3.3. Maanvuokraus kiista rikkoi sopua	s.9
4. JÄNNITYSTÄ KILPA- JA AMPUMARADOILLA	s.10
4.1. Harjoittelu tekee mestarin	s.10
4.2. Kisoja moneen lähtöön	s.11
5. YLEISTÄ	s.12
5.1. Oppia ja ohjeita suuremmille ja pienemmille	s.12
5.2. Yhteistyö	s.12

LÄHTEET

1. JOHDANTO

1.1 Lähtölaukaukset Metsästysseura Naakijoille

Syväjärven Järvihovissa pidetty kokous metsästysseuran perustamiseksi oli saanut kylien metsästäjät liikkeelle 24.5.1973. Perustavassa kokouksessa oli läsnä 52 henkeä, joten kiinnostus metsästysseuratoimintaan oli alusta alkaen varsin vahvaa. Mukana metsästyksestä kiinnostuneita oli Syväjärven, Hinganmaan, Impalehdon, ja Riipin kyläryhmistä. Mukana oli edustaja myös Sodankylän riistanhoitoyhdistyksestä. Ensimmäisenä puheenjohtajana metsästysseuran historiassa nuijaan tarttui Paavo Martin, muut johtokunnan jäsenet olivat Esko Mattanen, Kaarlo Riipi, Pentti Simppala, Hannu Tasala, Pauli Lintula, Kauko Aikio, Antero Hoppula ja Risto Ollila.

”Me allekirjoittaneet olemme tänään perustaneet Metsästysseura Naakijat nimisen metsästysyhdistyksen...”, kirjoitettiin seuran perustamiskirjaan 30 vuotta sitten ja luotiin perusta monipuoliselle toiminnalle yhteisillä riistamailla. Seuran säännöiksi hyväksyttiin metsästysseuroille yleisesti laaditut mallisäännöt ja niihin haluttiin lisäyksenä vielä koirien jalostustoiminta.

Kokouksessa päätettiin myös metsästysseuran nimen valinnasta. Keskustelujen jälkeen esille nousi Pekka Konolan ehdottama nimi; Naakijat, joka sopi riistahenkisenä seuran nimeksi. Onpa nimi ollut joillekin outo ja riistarataesitteessä seuralle 1970-luvulla erilaisia malleja esitellyt Oy Aino Lindeman Ab lähestyi metsästysseura Maatiaa kunnioittavasti kirjeellä. Naakijat tunnetaan nykyisin ainakin metsästäjäpiireissä.

Virallinen sinetti metsästysseuran toiminnalle saatiin sisäasiainministeriön päätöksellä toukokuussa 1974. Tuossa päätöksessä sisäministeri Heikki Tuomisen allekirjoituksella hyväksyttiin Metsästys-seura Naakijat-niminen yhdistys ”jonka tarkoituksenaan muun ohella kuuluu harjoittautuminen ampuma-aseiden käytössä.”

Metsästysseura Naakijoissa oli jäseniä ensimmäisen toimintavuoden aikana 283 ja käytössä oleva pinta-ala 16240 hehtaaria. Ensimmäisessä kesäkokouksessa ratkaistiin seuran hihamerkkikilpailu. Voittajamerkin oli laatinut Martti Puunuvaara. Samassa kokouksessa päätettiin ampumaradan rakentamisesta ja siihen liittyvistä toimenpiteistä. Seuran lähtökohtana olikin yhteistyön ja talkoilun avulla tukea metsästystä alueella.

Metsästämään oli lähdetty aiemminkin, mutta nyt metsästäjä lähti pyyntipoluille seuran jäsenenä. Seuraan kuulumisen toi etuja ja samalla myös velvollisuuksia metsästäjälle. Viralliset ensimmäiset hirvipeijaistanssit päästiin pitämään seuran puitteissa Syväjärven Järvihovilla. Tämä peijaisperinne onkin ollut kiinteä osa metsästysseuran historian kulkua.

1.2. Naakijat tänään

Perustietoa tämän päivän metsästysseura Naakijoista; jäsenmäärä on tänä vuonna 370 henkeä, joista maanomistaja jäseniä 127. Seuralla oli käytössään vuokramaita 22540 hehtaaria. Seurassa toimii tällä hetkellä riistanhoitojaosto, kilpailujaosto, kalajaosto, naisjaosto ja suunnittelujaosto. Naisjaosto perustettiin 1985 ja suunnittelujaosto Tievatuvan hankkimisen yhteydessä. Tulosten hankinnassa tärkeimpiä varainhankintoja ovat jäsenmaksut, peijaiset, arpajaiset ja hirvenlihahuutokaupat.

Seuran historian 30 vuoteen on mahtunut monenlaista; onnistuneita riistanpyyntireissuja, kilpailun jännitystä ja peijaisten iloa. Toiminta ei ole kuitenkaan ollut pelkkää linnunlaulua; metsään kaatamatta jääneet seuran hirvet, maanvuokrauskiistan takia tapahtuneet erottamiset ja talkooväen vähentyminen ovat saaneet seuran johdon ajoittain mietteliäiksi. Talkoilu ja yhteishenki ovat olleet seuralle tärkeitä voimavaroja koko kolmenkymmenen vuoden ajan. Riistanpyytäjänä ja vaalijana metsästysseura Naakijoilla on edelleen oma tärkeä tehtävänsä teknistyneellä 2000-luvulla.

2. METSÄSTYSSEURA RIISTANPYYTÄJÄ JA HOITAJA

2.1. Hirvipeijaiset pyyntikauden huipennus

Hirvi on ollut seuran metsästäjien tähtäimessä alusta alkaen tavoiteltu saaliseläin. Hirvimäärät ovat vaihdelleet vuosikymmenten kuluessa ja huonoimpina aikoina hirvi on ollut kokonaan rauhoitettu. Vuosien myötä hirviporukoitten miesmäärät ovat kasvaneet. Metsästäjät ovat olleet hyvinkin kiinnostuneita metsien sarvipäästä ja samalla seuran taloudelle hirvenmetsästyksen on tuonut peijaisten muodossa tärkeitä euroja talouden ylläpitämiseen. Hirvenhuutokauppa on seuran taloudelle jäsenmaksujen jälkeen suurin tulonlähde.

Peijaisissa ovat seuran jäsenet päässeet yhdessä maistelemaan hirvikäristystä ja rupattelemaan kuulumisia. Aikaisemmin peijaisten yhteydessä järjestettiin myös usein peijaistansseja ja tanssit saattoivat olla hyvinkin väkirikkaita. Seuran jäsenet ovat saaneet useana vuonna odotella jännityksellä kuinka seuralle myönnettyt hirvet saadaan kaadettua. Seuran hirvenpyynnille 1980-luvun alku oli tuskaista aikaa, kun vasat jäivät lähes vuosittain metsään juoksemaan. Peijaiset jäivät kokonaan pitämättä vuonna 1982, kun hirvet jäivät kaatamatta.

Seuran hirvenpyynti on tehostunut myös vuosikymmeneten aikana. Talkoilla on tehty hirvilavoja, hankittu LA-puhelimet ja myöhemmin VHF-puhelimet helpottamaan yhteydenpitoa metsämailla. Kokonaisuutena naakijoitten historiassa hirvenpyynnillä, peijaisilla ja hirvenlihanmyynnillä on ollut merkittävä asema toiminnassa. Sama suuntaus on jatkunut näihin päiviin saakka. Hirven pyyntiin liittyy edelleen metsästyksen jännitystä ja samalla kaadetuista eläimistä saaduilla tuloilla on voitu rakentaa seuran toimintaa.

2.2. Lintujen ja jänisten pyynnissä

Kanalintujen metsästyksen on ollut suosituin metsästyksen muoto Naakijoitten keskuudessa. Vuonna 1997 tehdyssä tutkimuksessa yli 90 prosenttia ilmoitti metsästävänsä kanalintuja. Kanalintukantojen vaihtelu laimentaa katovuosina metsästyksinnokkuutta, mutta esimerkiksi riekko on vuodesta toiseen suosituimpia riistakohteita.

Seuran alueella kanalintujen määrät ovat vaihdelleet rajustikin vuosien aikana. Vuonna 1984 maalintukanta oli lähes nollassa ja sen vuoksi Lapin riistanhoitopiiri oli rauhoittanut maalinnut metsästykseltä koko Lapin alueella. Metsästysaikaa on myös lyhennetty huonoina vuosina. Metsästysseura on myös itse esittänyt katovuosina mahdollisimman pidättyvää kanalinnun pyyntiä ja suositellut runsaasti jäniksenpyyntiä. Vieraskorttejakin on tarpeen mukaan myönnetty pelkästään jäniksenpyyntiin ja siinäkin on ollut koirien suhteen rajoituksia.

Vesilinnut ja jänikset ovat kuuluneet myös monen metsästäjän riistasaaliiseen. Huonoina maalintuvuosina on saattanut metsästä saaliiksi saada muuta pienriistaa. Hanhenpyynti on kasvanut koko 1990-luvun ajan ja yhä useammat pyytäjät ovat suunnistaneet hanhimaille.

2.3. Pienpedot riistakantojen uhkana

Pienpetojen pyyntiin on kiinnitetty huomiota koko seuran historian ajan Pienpetojen pyyntiä on pyritty jatkuvasti tehostamaan ja seura onkin patistanut vuodesta toiseen jäseniään niitä pyytämään. Seuran puitteissa on otettu tavoitteeksi, että jokainen seuran jäsen hävittää myös yhden vahinkoeläimen. Esimerkiksi sorsien vähyden arveltiin huonoina vuosina johtuvan juuri räjähdysmäisesti kasvaneesta minkkikannasta. Seura pyrki tukemaan pienpetojen pyynnin tehostumista ja villiminkkien loukun tekoa varten järjestettiin kurssi. Tehokkaasta ja järjestelmällisestä pienpetokanta on vakiintunut viime vuosina lukemiin; kettuja 15-20, minkkejä 15-20, näätä 5-10, joka johtuu tehokkaasta riistanhoidosta.

Naakojoissa aloitettiin vuonna 1993 ketun jalkanarupyynnin kokeilu. Alkuvaiheessa uuteen pyyntitapaan käytiin käsiksi suurella innolla ja pari jäsentä onnistuikin saamaan ketun narrattua jalkanaruun. Kokemus tehosti aikaa myöten metsästyksen tehoa ja vuonna 1995 jalkanaruihin asteli jo 31 kettua. Kettukannan kurissapito on onnistunut ja aktiiviset pyytäjät vähentävät edelleenkin kettukantaa vuosittain.

Seura on yrittänyt koko toiminta-aikansa innostaa jäseniään pienpetojen pyyntiin, riistalajina pienpedot eivät ole kuitenkaan saaneet arvostusta kulukorvauksien maksamisista huolimatta. Riistanhoidon kannalta pienpetojen määrän kasvulla on ollut selvä yhteys riistakantojen heikkenemiseen.

2.4. Riistanhoitoa nuolukivistä telkänpönttöihin

Riistanhoito on tärkeä osa metsästysseuran toimintaa. Naakijoissa riistanhoitoa on harjoitettu vuosikymmenestä riippuen eri painotuksilla. Telkänpönttöjen rakentaminen on ollut riistanhoidon muotona pitkään. Telkänpönttöjä on pyritty saamaan yksi pönttö per jäsen maastoon. Jokainen jäsen on huolehtinut asettamastaan pöntöstä puhdistamalla sen hyvissä ajoin ennen telkkien tuloa.

Jäniskannan- ja pyynnin lisääntymisen edistämiseksi, pakettipeltojen ohella seura on rakentanut riistapeltoja sekä asettanut kerättyjä kerppuja pyyntialueille. Kanalinnuille on tehty vuorostaan ruokinta-automaatteja. Vesilinnuista erityisesti hanhia on pyritty ruokkimaan, mutta vain kevätmuuton aikana ja hirville on asetettu maastoon nuolukiviä. Uusia riistanhoitomuotoja on kokeiltu ja otettu tarpeen mukaan vakituiseen käyttöön. Pajukoiden raivaamista on vuosien mittaan kehitetty. Riistanhoito on selkeästi monipuolistunut vuosikymmenten aikana. Seuran jäsenten tekemä talkootyö on ensiarvoista riistanhoitotyötä tehtäessä.

Riistakantojen vaihteluista seura on pitänyt kirjaa vaikka erityisiä saalistilastoja ei ole kaikkina aikoina pidetty. Valtakunnallisia riistakolmioita seuran alueella on kaksi; Männikössä ja Vareskairassa. Kolmiot lasketaan kesällä ja talvella. Metsälintujen poikue- ja reittiarviointeja on myös seuran alueella tehty. Vuonna 1994 Naakijat liittyivät Ylä-Lapin ympäristönsuojeluyhdistykseen.

Metsästyksen valvontaan on kiinnitetty huomiota ja seuran puitteissa jokainen seuran jäsen on velvoitettu valvomaan tehokkaasti, ettei luvatonta metsästystä pääse esiintymään. Riistanvalvonnan osalta on järjestetty myös tempauksia.

Koirakurin pitävyyteen on myös seuran toimesta puututtu. Koirien kiinnipitämisestä ja eristetyn kopin tarpeesta on annettu jäsenille ohjeita. 1970-luvun puolivälissä käytössä oli seuran koiraluettelo ja tuolloin löytyi virallisista kansista 112 haukkujaa. Pystykorvat ja sekarotuiset olivat enemmistönä, mutta löytyipä seuran yhdeltä jäseneltä saksanseisojakin. Nykyisin hirvenpyynti tapahtuu pääasiassa pysäyttävien hirvikoirien avulla.

Seuran tekemien riistatöiden lisäksi seuran tavoitteena on ollut saada jäsenensä huonoina katovuosina jättämään pyytämättä eläimiä, joita on tiedetty olleen vähänlaisesti. Riistanpyynti ja riistanhoito kulkevatkin samaa polkua. Riistanhoidossa tehdyt talkootunnit ovat tulleet koko seuran jäsenistön hyväksi.

2. YHTENÄISYYS JA TALKOOHENKI KULMAKIVINÄ

3.1. Ampumarata talkootyön voimannäyttö

Ampumaradan saaminen seuran käyttöön oli alkuvuosina päämääränä. Vuonna 1975 Naakijat vuokrasi ampumarata-alueen Huotarivaarasta yhteisesti Unarinperän Metsästysseuran kanssa. Yhdessä maksettu vuosivuokra oli tuolloin 150 markkaa. Seuraavana vuonna suunniteltiin jo täydellä tohinalla ampumaradan rakentamista. Ampumaradasta tulikin vuosiksi seuran aktiivisten jäsenien talkootyön voimannäyttö.

Ilman talkootyötä ei ampumarataa olisi pystyyn saatu. Vuonna 1976 ampumarata-alue raivattiin talkoilla ja yhteistyötä tehtiin paljon Unarinperän metsästysseuran kanssa. Radan rakennustyöt aloitettiin heti, kun rakennuslupa oli saatu. Töiden käynnistyminen oli viivästynyt rakennusluvan saannin kestäessä odotettua kauemmin.

Talkooväki valoi suojamuurit, teki laudoitukset samoin valutyöt. Leikkauksen rekoon käytettiin kauhakonetta. Talkoopäiviä Naakijoille kertyi yhtenä aktiivisen rakentamisen vuotena 56 päivää ja talkoissa kävi 39 henkilöä. Innokkaimmat talkoolaiset tekivät kahdesta kolmeen päivään ja talkoilipa yksi jopa neljäkin.

Käytössä ampumarata oli jo seuraavana kesänä vaikka viimeistelytöitä riitti myös seuraaville vuosille. Radalle hankittiin liikkuva maalinrata ja voimanlähteeksi agregaatti. Ampumaan päästiin tuolloin lumien sulattua. Töitä kuitenkin piti vielä tehdä ja tarvetta oli myös kouluttaa ammunnan valvojat.

Vuonna 1979 yhteistyössä rakennettu rata oli käyttökunnossa liikkuvan maalin osalta eli hirviammuntarata oli toiminnassa ja aseet paukkuivatkin ahkerasti harjoitusammunnoissa. Rakennustöitä ampumaradalla riitti vielä seuraavallekin vuosikymmenelle.

Vähenevällä talkoomiesvoimalla tehtiin suojarakennusta ja porttia, ja korjattiin ampumaradan ympäröivää aitaa. Alkuvuosien talkoointo oli laantunut ja töihin osallistui vähän aktiivisia jäseniä vaikka seuran piirissä toivottiin laajempaa osallistumista.

Talkootoiminnan pääpaino oli vielä 1990-luvun alussa Huotarivaarassa, jonne tehtiin uudenaikainen haulikkorata kahdella automaattiheittimellä. Hirviradan kiskoja myös nostettiin ja samalla rakennettiin uusi hirvikoppi.

Ampumaradan rakentaminen ja viimeistely olivat seuralle kokonaisuudessa tärkeä yhteistyön näyttö. Harjoittelupaikkana oiva ampumarata on palvellut yhä uusia jäseniä ja antanut tilaisuuden harjoittaa riistamailla vaadittavaa ampumataittoa.

3.2. Tievatuvasta seuran toimintakeskus

Saarijärven rannalta vuonna 1984 ostetulle tontille suunniteltiin rakennettavaksi Naakijoitten yhteistä toimintakeskusta. Pitkään puheissa olleen tontin erottamistyöt tehtiin maastossa seuraavana vuonna. Seuran suunnitelmat kuitenkin muuttuivat seuraavan vuosikymmenen alussa. Tulloin vaihtoehdoksi tuli Hinganmaassa sijaitsevan Tievatuvan hankkiminen seuralle. Tehdyissä laskelmissa todettiin Tievatuvan tulevan seuralle halvemmaksi kuin Saarijärvelle alun perin suunnitellun rakennuksen. Talkootöitä olisi jouduttu tekemään moninkertaisesti.

Vuonna 1991 myi Saarijärvellä sijaitsevan tonttinsa ja päätti Tievatuvan kiinteistön ja 4000 neliömetrin tontin ostamisesta. Sääntöihin myös lisättiin pykälä, joka mahdollisti seuran voivan omistaa myös kiinteää omaisuutta.

Tievatuvan suunnittelutoimikunta perustettiin suunnittelemaan Tievatuvan tilojen käyttöä ja tehtäviä muutoksia. Ensimmäisessä vaiheessa suunniteltiin lihojen palotteluhuone, roikotushuone ja pakastinhuone. Talkootyötä riitti myös muualla kun Hankalan kämppää korjattiin.

Talkootoiminnan ilahduttavan virkistymisen myötävaikutuksesta uusittiin myös Tievatuvan katto. Uudet haasteet piristivät selvästi seuran jäsenten intoa lähteä mukaan yhteiseen työhön.

Talkootoiminnan pääpaino oli vuonna edelleen 1994 Tievatuvalla, jonne vedettiin vesijohto. Iloisia oltiin myös seuran keskuudessa tehdystä euronormit täyttävästä lihanleikkuuhuoneesta kaikilla mukavuuksilla. Tievatuvasta seura saikin talkootyön voimalla korjattua yhteisen toimintakeskuksen omiin moninaiisiin tarpeisiinsa. Kaarto-Hinganmaan kyläläisille Tievatupa luo puitteet yhteisiin kokoontumisiin, mm kyläseuran kokoukset, kansalaisopiston erilaiset kurssitoiminnot, sekä erilaisten yksityisten ja yleisten tapahtumien toimipisteenä.

2000-luvulla otetun lainan ja omarahoituksen turvin Tievatupa sai 60m lämmintä tilaa käsittäen saunan pesuhuoneen, takkahuoneen, keittiön, wc:t ja varaston. Näiden tilojen aikaansaanti vaati paljon talkootyötä, mutta palkintona siitä jäsenten eduksi tilat ovat vapaassa käytössä tarvittaessa eri tarkoituksiin. Tilat ovat myös vuokrattavissa ulkopuoliselle.

3.3. Maanvuokraus kiista rikkoi sopua

Seuran perustamisvaiheessa tehtäväksi asetettiin yksityisten metsästäsmaiden hankkiminen seuran jäsenten käyttöön. Seuralle maanomistajat vuokrasivat maansa kerrallaan 5 vuodeksi. Vuokraamisen vuoksi maanomistajien ei tarvitse maksaa jäsenmaksua.

Uusien vuokraussopimusten teko aloitettiin hyvissä ajoin ja valtaosa maanomistajista vuokrasi maansa Naakijoitten käyttöön myös jatkossa. Kuitenkin asian johdosta muutamat maanomistajat eivät enää olleet halukkaita vuokraamaan alueitaan entisillä ehdoilla. Vuosia jatkuneen yhtenäisyyttä rikkoneen kiistelyn ja sovittelun epäonnistumisen jälkeen seura katsoi ainoaksi ratkaisuksi erottaa maanvuokrausta kieltäytyvät jäsenensä.

Seura katsoi seitsemän erotetun jättäneen täyttämättä ne velvollisuudet, joihin he seuran jäseninä olivat sitoutuneet. Asianajaja oli ollut myös mukana selvittelemässä kiistoja. Vuosia jatkuneen epäsovun katsottiin vahingoittaneen seuraa ja olleen lisäksi seuran sääntöjen ja tarkoituserien vastaista. Sääntöjen mukaan metsästysseura toteuttaa tarkoitustaan muunmuuassa hankkimalla maita metsästys- ja riistanhoitotarkoituksiin.

4. JÄNNITYSTÄ KILPA- JA AMPUMARADOILLA

4.1. Harjoittelu tekee mestarin

Seuralle hankittiin vuonna 1980 pienoishirvirata ja ilmakivääri, jotka olivatkin alkuaikoina jäsenten ahkerassa käytössä. Edellisenä vuonna Lapin jääkäripataljoonan haasteammunnoissa Naakijoitten edustajat eivät olleet onnistuneet. Kilpailut oli käyty pienoishirvirata-ammuntana ilmakiväärillä.

Pienoishirviradan ahkera käyttö harjoitteluun näkyi heti ja reservin aliupseerien järjestämässä pienoishirven haasteammunnassa Naakijat ottivat jo kaksi kärkisijaa. Pienoishirven kunnanmestaruuskilpailuissa menestys jatkui ja saaliina oli kunnanmestaruus sekä peräti kolmoisvoitto nuorissa.

Huotarivaaran ampumaradalla oli järjestetty monenlaista ampumatoimintaa. Hirvikoeammunnat, hirvihölkä- ja hiihto sekä luodikkoammunta ovat saaneet jäseniä harjoittelemaan ja kilpailemaan aina SM-kisoja myöten. Naakijoitten jäseniä on päässyt vuosien varrella komeilemaan aivan kärkisijoille ja harjoittelun tuloksia on saanut korjata varmasti myös satona riistamailla.

4.2. Kisoja moneen lähtöön

Varsinkin 1980-luvulla seurasta löytyi useita jäseniä, jotka menestyivät kilparadoilla. Esimerkiksi 1982 pienoishirven joukkuekilpailusta tuli arvokas voitto, samoin seurojen välisissä ammunnoissa. Naakijat kuuluivat Sodankylän parhaimmistoon lähes lajissa kuin lajissa.

Hirvenhiihto puolella nuorissa Riistanhoitoyhdistyksen mestaruus, hyviä sijoituksia tuli myös yleisissä ja ikämiessarjoissa. Tuolloin myös Lapin riistahoitopiirin hirvenhiihtoihin osallistui seuran jäseniä.

Unohtaa ei myöskään pidä pilkkikilpailuissa saavutettua menestystä. Seuran edustajia on nähty SM-pilkissä ja Kalamiespiirin pilkkikilpailuissa. Seuran haastekilpailuissa pilkkimiehet ovat olleet myös voittokannassa. Vuonna 1994 Naakijat saivat järjestettäväkseen pilkinnän Lapin Kalamies-piirinmestaruus kilpailut ja tuolloin Syväjärven jäällä pilkkireikiä kairasi nelisensataa kilpailijaa. Järjestelyt onnistuivat erinomaisesti ja yksi seuran jäsen nappasi kisoista myös pronssimitalin. Muita pilkkikisoja on pidetty tukuttain ja haastekilpailuissa Ahti on ollut erityisen suosiollinen Naakijoille .

Lapin Kalamies-piirinmestaruus pilkkikilpailut pidettiin myös vuonna 2002 Syväjärven jäällä toukokuuisessa sohjokelissä. Kelistä huolimatta kisat onnistuivat hyvin.

Seuranmestaruuskilpailuita Naakijat ovat järjestäneet useissa lajeissa vuosittain. Paremmuutta on ratkottu hirvenhiihdossa, hirvihölkässä ja luodikkoammunnoissa. Aktiivisimpina vuosina jäsentenvälisiä kisoja pidettiin parikin kertaa. Kilpailuihin on osallistuttu menestyksellä myös SM-hirvenhiihdon karsintoinnoissa ja aina Pohjois-Suomessa on ylletty aina mitalisijoille saakka. Kunnan riistahoitoyhdistyksen mestaruuksia on myös kilpailuista pokattu. Metsästysseurojen haastekilpailuissa Naakijat ovat pitäneet vuodesta toiseen hyvin pintansa aivan kärjessä.

5. YLEISTÄ

5.1. Oppia ja Ohjeita suuremmille ja pienemmille

Vuonna 1999 seura lahjoitti Järvikylien ylä-asteelle minkkiverkkoa rakennusmateriaaliksi minkkiloukkuja varten. Seuraavan vuoden saaliina saatiinkin 24 pikkupetoa.

Toukokuussa 2001 seuran jäsenistöllä oli mahdollisuus virkistäytyä ja saada viimeisintä tietoa/taitoa Erämessuilla Rovaniemellä. Matka tehtiin reippaalla erähenkisesti täydellä linja-autolla.

Naakijat ovat halunneet osoittaa halunsa suojella metsästystä ja metsästäjien työvälineitä, joihinka koira ainakin tois' sijaiseksi luettakoon. Vuonna 1999 ja 2001 seura järjesti yleisen rabies-rokotuksen tiloissaan, jonneka kaikilla oli mahdollisuus tuoda haukkunsa rokotettavaksi.

5.2. Yhteistyö

Naakijoiden työpanos ja toiminta riistanhoidollisessa tehtävissä on luontevasti sulautunut eri toimintatahojen, liittojen, ja mm. Unarinperän Metsästysseuran ja Utsamon Metsästysseuran kanssa yhteisissä talkoo- ja järjestelytoiminnoissa.

Ulkopuolella suuntautuvat suhteet eri järjestöihin ja tahoille on pyritty hoitamaan rehdisti ja tarkoituksenmukaisesti metsästysseuran sääntöjä noudattaen

Eri kylien metsästävä väestö, sekä oman kylän asukkaiden yhteensaattaminen hiljaisempien vuosien jälkeen on luettava jo melkoiseksi virstaanpylväksi, kulmakiveksi, väestörakenteen muuttuessa ja toimintojen muuten vähetessä.

Naakijoiden toiminta kuluneen 30 vuoden aikana on saavuttanut ansaitun huomion kaikessa riistahoidollisessa tehtävässä, siihen liittyvine oheistoimintoineen ja tapahtumineen. Myöskään ei pidä unohtaa sitä sosiaalisen kanssakäymisen merkitystä, minkä seura jäsenilleen tapahtumillaan ja tempauksillaan on saanut aikaan.

LÄHTEET

Metsästysseura Naakijat ry:n Toimintasuunnitelmat- ja kertomukset 1973-1997
1998-2003

Vuosi- ja hirvikokousten sekä johtokunnan kokousten
pöytäkirjat 1973-1997 ja 1998-2003

Aikio, Martti

Metsästysseura Naakijat ry:n kehittämissuunnitelma.
Päättyö Rovaniemen metsäoppilaitos MTI- osasto,
Riista- ja kalatalous. Syksy 1997.